

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De ortu & interpretatione nominis Gerardi. Cap I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

Qualiter à consilio secularium se subtraxit.	VI.
De abstinentia eius, & de cilicio, quod gestauit.	VII.
Quo consilio cœperit verbum Dei prædicare.	VIII.
De laboribus & patientia eius inter aduersarios.	IX.
De profectione eius ad partes Brabantie.	X.
De rigore eius in viatu & vestitu.	XI.
De devotione eius in orationibus, & diuinis audiendis.	XII.
De magno eius desiderio legendi scripturas sanctas.	XIII.
De multiplici fructu eius, in conuersione hominum.	XIV.
De deuotis congregatiōnibus & monasterijs ab eo exortis.	XV.
De felici obitu eius, & sepultura.	XVI.
De magnifica commendatione eius à Cantore Parisiensi.	XVII.
De publica protestatione eius, & de veridica prædicatione Euangeli, quod predicanus.	XVIII.

CAPUT I.

De ortu & interpretatione nominis eiusdem.

XVenerabilis magister Gerardus, dictus magnus, cuius fuit Dauentriensis ciuitatis, ex honestis & maioribus eiusdem loci parentibus ortus, ac diligenti cura suorum teneriter educatus. Congruè autem satis tale sortitus est nomen, à terrenis parentibus sibi impositum, sed cœlesti promissione postmodum in melius permutatum. Nam qui antiquam vitam suam in noua conuersationis statum mutauit, dignè quoque nomē eius piam interpretationem habere promeruit; sicut ob virtutum eius insignia, sequens narratio declarabit.

2. Dicunt namque Gerardus, quasi gerens artes; quia studio literarum deditus, in liberalibus artibus & scientijs multis fuit vel maximè eruditus. Vel dicitur Gerardus, quasi gerens ardorem, quia gratia Dei misericorditer præuentus, in amore Christi arsit int̄erioris, & in diuinis laudibus vehementer erat affectus. vel recte iam terrà Gerardus vocatur, quasi gerens ardua, quia ad Deum perfectè conuersus, magna & alta geslit in vita; dum sedulò mentem ad cœlestia crexit, & multos populos ad emanationem vitæ prædicando conuerterit. Nam totam hanc patriam nostram, vita, verbo, moribus, & doctrina illuminauit & accedit. Fuit itaque re & nomine magnus in seculo, diuitijs, honoribus, scientijs ac beneficijs locupletatus; sed maior extitit in contemptu seculi, & imitatione humiliis vitæ Iesu Christi; nec non in multiplici fructu discipulorum Christi, sicut vestigia derelicta parenter ostendunt.

3. In memoria ergo æterna erit vir iste, qui in diebus nostris orthodoxæ fidei regulares securus docuit, & sanctæ religionis statum

statum per deuota exempla reparauit. Nam licet diu in seculari vita insolens ac vanus intercesserit, tamen postea conuersus humillimè ac deuotissimè in sancta paupertate & abstinentia multa, vitam valde exemplarem exegit, quam & felici agone optimè consummavit.

CAPVT II.

De celeri profectu eius in studio Parisiensi.

Hic itaque à parentibus ad studium Parisiense, sub annis adolescentiæ missus est: & copiosis expensis præ multis consodalibus affluens, satagebat (pro quo venerat) proficere diligenter. Nec tunc quidem Christi gloriam studens quærebat; sed magni nominis umbram sequens, famam potissimum curabat humanam.

2. In breui tamen, secundum communem studentiom cursū, ad altiora auidè nitens, ad magisterium (intellectu suffragante) decimo octavo ætatis suæ anno promotus est. Adeptus ergo hunc apicem, cum calceret ingenio ac seculari fastu tumeret, ecclesiasticis beneficijs insignitus; & inter plura beneficia, etiam Aquensis Ecclesiæ canonicus inuestitur. Verum latas adhuc seculi vias necedum inspiratus peruagatur, donec Deo miserante in virum alium mutaretur.

CAPVT III.

*Quod conuersio eius cuidam solitario in Colonia
fuit reuelata.*

Sed cum omnipotens & misericors Deus, qui facit mirabilia magna solus, hunc doctum & famatissimum magistrum, à prætentis seculi nexibus soluere decreuisset, modum conuersionis eius duxit ad effectum. Cuius tamen conuersio hominibus inopinata & incognita, cuidam solitario in Colonia prius fuit reuelata & prædicta.

2. Cum enim quodam tempore Colonijæ esset, & secularibus ludis intenderet vagabundus, præfatus solitarius nomen & habitum magistri Gerardi expresse designans, prædixit eius conuersionem citò complendam, & multis profuturam. Vnde quidam hoc sciens, venit ad eum, ubi stabat, & ait: Quid hic stas vanis intentus? Alius homo fieri debes. Quod ille dico dicendum, tanquam puerile factum existimauit, nec tunc quidem multum aduertit. Sed Deus præscius futorum, qui non fallit, in breui tempore impleuit prædestinationis suæ verbum; reuocans dilectum sibi Gerardum, à via iniurias ad sanctæ conuersationis statum, per quandam religiosum Carthusiensis ordinis virum.

CAPVT